

ŠOTEK

ZŠ Proseč

Závěrečný koncert

Ve středu 3.června proběhlo závěrečné vystoupení žáků ZUŠ Skuteč, pobočky Proseč. Připraveno bylo celkem 32 vystoupení. Vyslechli jsme hru na zobcovou flétnu, akordeon, klavír, keyboard, kytaru, klarinet, housle a violu. Naší přípravy se zúčastnila i p. uč. Jana Pavlovičová, které za to patří dík.

Radka Pospíšilová

Malá Proseč Terézy Novákové

V sobotu 23. května proběhlo slavnostní vyhlášení výsledků celostátní literární soutěže Malá Proseč Terézy Novákové, která je učena mladým autorům ze základních škol a odpovídajících ročníků gymnázií. V deset hodin účastníky přivítal na obci pan starosta. Poté účastníci zhlédli film o Proseči a prohlédli si Pamětní síň a Muzeum dýmek. Před obědem v naší školní jídelně si mohli prohlédnout také školu. Odpoledne bylo v sokolovně slavnostní vyhlášení výsledků soutěže, na úvod zazpívali Žlutásci. A pak už došlo na autory, kteří tam také četli své práce. Čestným hostem byl herec pan Bohumil Švarc.

Mezi vyhodnocenými byli i prosečtí žáci: Markéta Štikarová, Tereza Sodomková, Eva Myšková a Barbora Makešová. Za vzornou reprezentaci školy jim patří poděkování.

R. Pospíšilová

Zájezd do Polska

Ve dnech 12.-15. května se třicet žáků 5.–9.ročníku zúčastnilo pobytového zájezdu do Nowého Tomyšlu v Polsku. Výměnný pobyt žáků i v letošním roce probíhá v rámci našeho mezinárodního projektu, tentokrát s názvem Jak to bylo, pohádka ?

Na místo určení jsme dorazili okolo osmé hodiny ráno. Po uvítání panem starostou jsme dopoledne strávili v hasičské zbrojnici, kde nám profesionální jednotka hasičů předvedla všechny možné druhy zásahů. Samozřejmě i naši mladí hasiči nemohli zůstat pozadu, a tak zase na oplátku předvedli polským „ kolegům " útok, se kterým sklidili velký úspěch.

Po obědě už jsme věnovali čas přípravám na divadelní představení, které jsme polským dětem předvedli v tělocvičně jejich školy. Naše pohádka Pikle v pekle se velice líbila a žáci 8.B sklidili velký potlesk za své zdařilé vystoupení. Po pohádce O napravených princeznách, kterou zahráli polští žáci, následoval rozchod do rodin a do kempu, kde jsme byli ubytovaní.

Další den pobytu jsme zahájili návštěvou výchovného koncertu umělecké školy, který se nám nejen velice líbil, ale i jsme se zde naučili pěknou polskou písničku. Po koncertě jsme vyrazili na celodenní výlet do města Kórnika, kde jsme navštívili krásný zámek a velké arboretum, které nás uchvátilo především rozkvetlými rododendrony a azalkami. Po návratu z výletu jsme zhlédli Školní akademii, kterou pro nás polští kamarádi připravili.

V pátek jsme v rámci procházky po městě navštívili městskou knihovnu a výstavu fotografií, rychle jsme se společně vyfotili v parku a rozběhli se za nákupy dárků. Město se nám moc líbilo a mnozí se dožadovali posunutí našeho odjezdu alespoň až na neděli. Bohužel tento návrh neprošel, a tak jsme po obědě a rozloučení s polskými kamarády nasedli do autobusu a rozjeli se domů. Cesta nám opět rychle utekla a okolo 22. hodiny jsme se museli u školy v Proseči rozloučit. Zájezd se velice zdařil a teď už se těšíme na návštěvu našich polských kamarádů u nás doma.

K. Nováková a J. Pavlovičová

Polsko

Ve středu 12.-15.května se žáci naší školy zúčastnili zájezdu do Polska. Celkově jelo cca 25 dětí z 5.-9. tříd. Večer ve 23:00 jsme odjížděli od naší školy směr Polsko..

Do Nošeno Tomyšlu jsme přijeli ráno v 8.30hod. Hned ráno jsme se vydali na výlet do hasičské zbrojnice a na náměstí v Nowém Tomyšlu. Na náměstí jsme si prohlédli obrovský koš z proutí, který je zapsán do GUINESOVY KNIHY REKORDŮ. Odpoledne jsme shlédli pohádky v českém a polském jazyce, které nám zahráli naši spolužáci a kamarádi z Polska. Po divadle jsme čekali, až si pro nás přijede naše hostitelská rodina. Asi 12 dětí bylo ubytováno v chatkách v nedalekém campu.

Druhý den po snídani jsme společně vyšli na výlet do knihovny ve škole a ve městě.

Poslední den jsme navštívili hrad Korník (Kurník). Tam jsme byli na prohlídce a poté jsme se procházeli v parku u hradu a hledali nejstarší strom na světě, který roste právě v této zahradě, je mu 170 let. Po obědě již následovalo rozloučení s našimi polskými kamarády a odjezd domů. Nechyběly spokojené úsměvy, ale také slzičky..

Domů jsme dojeli asi ve 22:30 hodin!

A. Loskotová

Polské děti opět u nás

Ve dnech 25.-27. května naši školu již potřetí navštívily děti z Noweho

Tomyšlu. V pondělí k nám dorazily kolem poledne a na obci je přivítal pan starosta. Odpoledne odešly spolu s našimi dětmi do Záchrané stanice Pasíčka, kde si opekly buřty a společně hrály různé hry. Večer asi kolem šesté jsme si vyzvedli děti u školy a odvezli si je domů ubytovat.

V úterý ráno polské děti odjely na celodenní výlet. Navštívili Keltské muzeum v Nasavrkách, Kočičí hrádek ve Slatiňanech a Muzeum loutek v Chrudimi. Tam si také mohli prohlédnout město a nakoupit něco na památku.

Ve středu ráno si děti prohlédly naši školu, DIPRO a navštívily obecní úřad. A pak už nastalo předávání dárků a loučení. Opět nechybělo i nějaké ty slzičky. Tak příště nashledanou!

Radka Pospíšilová

Banánová buchta v košíčkích

POSTUP PŘÍPRAVY

Do mísy zamícháme mouku, prášek do pečiva, sodu, sůl, skořici a muškátový oříšek. V druhé misce rozmixujeme banány, vejíčka, rozehtáté máslo a pomalu přisypáváme moučnou "směsku", nakonec přidáme ořechy. Na plech vyskládáme papírové košíčky, vymazané tukem a vysypané hrubou moukou (nebo zakoupíme originální košíčky na muffiny). Košíčky naplníme těstem a pečeme v předehřáté troubě při 180 °C asi 30 minut.

SUROVINY

70 minut
2 hrnky hladké mouky
1 hrnek cukru krupice
2 vejíčka
100 g másla
půl lžičky jedlé sody
1 prášek do pečiva
4 banány
čtvrt lžičky skořice
čtvrt lžičky soli
troška muškátového oříšku
půl hrnku nasekaných vlašských ořechů
papírové košíčky

Rozhovor s kamarádem s Polska

A: Ahoj, já jsem Míla, jak se jmenuješ ty?

B: Já se jmenuji Dagna a je mi třináct let.

A: Byla jsi už v České republice?

B: Ano byla jsem tu v loni, protože se mi tady líbilo, jela jsem letos znovu.

A: A co se ti tady tentokrát líbilo?

B: Dá se říci, že se mi tady líbilo všechno. Výlety, na které jsme jezdili, byly velmi dobře zorganizovány, nakoupila jsem hezké dárky rodičům a sourozencům. Zaujala mě návštěva záchranné stanice. Nejvíce se mi však líbil výlet na Kočičí hrádek. Hezké bylo i přivítání od pana starosty, všichni se k nám chovali hezky, takže jsem se cítila skoro jako doma.

A: Jak bys zhodnotila naši školu?

B: Líbila se mi počítačová učebna, ale myslím, že naše škola je trochu větší.

A: Jak ti chutná české jídlo?

B: Jídlo je trochu jiné než u nás, ale ne moc, takže chutná.

A: Myslíš, že se do České republiky ještě podíváš?

B: Líbilo se mi tu, tak doufám, že ano.

A: Děkuji ti za rozhovor.

Miluše Kůlová

Znečištěné toalety

Na prvním stupni někdo z nudy, ze srandy nebo nevíme z jakého důvodu znečistil toalety. Co si o tom myslí někteří žáci 1. stupně zjistila naše redakce. Odpovědi necháváme záměrně bez úpravy!!!

3. třída

Radka Vondrová: Blbý, ten kdo to udělal, je pěkný blbec a dala bych jim to uklidit.

Jitka Poslušná: Ten, kdo to udělal, by si to měl uklidit, protože akorát všem přidělává práci.

4. A.

Břeňová K.: Blbci!

Loskotová I.: Jsou to prasata!

4. B.

Tocháčková M.: Nemají nic lepšího na práci

Macháčková E.: Jsou to prasata.

5. třída

Tereza Košnarová: Vypadá to blbě, jako když to spadne, vypadá to blbě.

Markéta Štikarová: Nelíbí se mi to, vypadá to blbě.

6. A.

Ingrid Bikárová: Je to trapné a dětské.

Nikola Holanová: Hnusné a trapné.

6. B.

Veronika Musílková: Jsou to prasata!

Redakce časopis šotek: Je to hnusné, ať si to zkusí udělat doma, co jim na to řeknou rodiče.

Klára, Zuzka, Verča, Míla

Klára, Zuzka, Verča, Míla

Školní knihovna ve školním roce 2008/09

Školní knihovna byla otevřena po celý školní rok každou středu. Žáci si zde půjčovali knihy a hojně využívali zdejší počítače. Školní knihovnu navštěvovalo celkem 173 dětí a půjčily si celkem 1233 knih. Během školního roku přibylo do knihovny 206 nových knih, z toho 118 anglických knih bylo věnováno darem z Nadačního fondu Bohemia.

Na závěr roku uspořádala školní knihovna pro nejlepší čtenáře za odměnu výlet do Nových Hradů, kde jsme společně navštívili zámek, Muzeum cyklistiky, zámecký park a farmu, zámeckou cukrárnu. Výlet se nám vydařil.

Nadcházející letní prázdniny využijte nejen k odpočinku, sportu a cestování, ale i ke čtení knížek a v září se těším na shledání ve školní knihovně se stávajícími a hlavně novými čtenáři.

Eva Rejentová

Nebezpečný výlet VI.

část šestá-zrada

„A je to v háji“ řekl Kikin a měl pravdu. Všichni jsme byli zajati. „Co s námi chcete udělat?“ zeptal se Kikin toho třetího muže. „Dovezeme vás do Německa“ řekl ten muž. „Vy umíte česky?“ podivil se Kikin. „Jasně že umí,“ řekl Lukáš. „copak vám to nedochází?“ „Ne“ odpověděli jsme sborem. „V tom případě vám to objasním“ řekl Lukáš. „Na základě faktů jsem přišel na to, že nejde o pouhou schodu náhod, ale o velice důkladně promyšlený zločin,“ pokračoval Lukáš, „který spáchal někdo z nás“ dopověděl větu Lukáš. „A ty víš kdo?“ zeptal jsem se ho. „Ano, a teď vám vysvětlím fakta: 1. To že se Matěj jmenuje stejně jako ten známý zloděj není náhoda, je to jeho strýc. „Jsi si jistý?“ skočila mu do řeči Petra. „Ano, jsem!“ řekl nevrle Lukáš. Neměl rád, když mu někdo skákal do řeči. „Za 2. vzpomínáte, jak Matějova strýce honila policie okolo našeho domu?“ zeptal se nás Lukáš. „Ano!“ řekli jsme sborem. „Sice ho chytli, ale nenašli největší diamant na světě, který ukradl z muzea., protože ho schoval k nám do domu!“ rozjžděl se Lukáš. „Tak dlouhou dobu se ho marně pokoušel dostat ven, až dostal spásný nápad: Vy se nevrátíte z tábora a vaši rodiče vás začnou hledat, tudíž bude dům prázdný!“ valil ze sebe Lukáš rychlostí blesku. „Ten grázl!“ neudržela se Petra. „Za 3. Proč si zloději vzali pouze Matěje, když se všemi třemi by si na výkupném vydělali dvojnásobek? Protože byli s Matějem domluveni!“ Lukáš ze sebe valil vše, co zjistil za posledních pár dní i se zlostí na Matěje. „Byli domluveni na všem, na dni příjezdu, na tom, co budeme dělat. Lukáš jim každou chvíli volal. Říkal sice, že volá domů, ale my všichni jsme volali jen jednou za 2 dny, a Matějovi rodiče nebyli o nic starostlivější než ti naši!“ tok Lukášových informací byl nezadržitelný, přesto, že se Lukáš dostal do rázu až v další větě: „Za 4. MATĚJ JE SICE DOBRÝ HEREC, ALE MĚ NEPŘESVĚDČIL, MNOHOKRÁT SE TVÁŘIL, JAKO KDYBY SE HO TO VŮBEC NETÝKALO! A CO JE NEJHORŠÍ, MATĚJ NENÍ MATĚJ, JE TO JOACHIM, PROTOŽE MATĚJ JE MRTVÝ, JOACHIM HO ZABIL, TAK BYL PRO NĚJ DIAMANT DŮLEŽITÝ, ON NEMÁ RODINU V ČECHÁCH, ON TO JENOM PŘEDSTÍRÁ A JE TO NĚMEC!“ Poslední Lukášova slova byla přímo vykřičena. My všichni jsme koukali, jako kdybychom spadli z višně, jen Matěj se usmíval. „Jak si na to přišel?“ zeptal se Lukáše. „To všechno je pravda, gratuluji, ale je trochu pozdě nemyslíš?“ „Nikdy není pozdě!“ řekl Lukáš načež kopnul svého vězňatele do rozkroku silou slona a skočil po Joachimovi. Joachim na to nebyl připraven, takže dostal pěstí do tváře a skácel se na zem. Ale boji ještě nebyl konec. Joachim se protřepal a vytáhl pistoli, přesněji nám důvěrně známého Deserta Eagles. A zamířil na Lukáše. „Tohle je tvá poslední hodinka!“ „Spíš tvoje!“ řekl Kikin, který se v době, co Lukáš udeřil Joachima, shýbl pro zbraň třetího muže. Teď stál s pistolí namířenou na Joachima a chystal se stisknout spoušť, ale najednou uslyšel cvaknutí kohoutku. Za ním stál Paul. „Ahoj Joachime“ řekl a usmál se na Joachima. „Ahoj bratře“ odpověděl mu Joachim. „Tohle ti ušlo“ řekl jsem Lukášovi. Už podruhé se zdálo vše ztraceno. „Neušlo“ řekl Lukáš „mám ještě jeden trumf.“ „Verčo!“ zvolal. Stalo se něco naprosto neočekávaného. Veronika vytáhla z kapsy cosi zářivého. Byl to ten diamant. Pohlédl jsem na Lukáše a ten mi naznačil, že mám u nohy pistoli. Paul i Joachim se vrhli po diamantu. Bleskově jsem se shýbl pro pistoli a zamířil s ní na oba bratry. Dali se zlákat diamantem a nám poskytli s dostatek času na jejich odzbrojení. Paul a Joachim pozdě pochopili, že to byla lečka. Najednou se vše obrátilo k lepšímu. Matěje, Joachima a ostatní muže jsme svázali a zbyl nám jen jeden problém: Nikdo neuměl řídit letadlo. Nakonec jsem se o řízení pokusil. Sice jsme málem třikrát spadli, ale nakonec jsme doletěli domů. „Musíš nám vše vysvětlit“ obrátili jsme se cestou domů na Lukáše. „Nevysvětlím, trvalo by to 20 let“ usmál se Lukáš. A tak všechno dobře dopadlo.

Doufám, že se vám můj sloh líbil

Marek Rejent

Redakční rada:

Loskotová Andrea, Loskotová Nikola, Pešek Petr, Pospíšilová Radmila, Rejent Marek, Bartáková Zuzana, Hrušková Eliška, Kůlová Miluše, Novotná Iveta, Pospíšilová Klára, Svítlová Kristýna, Sádecká Jitka, Severová Romana, Bikárová Simona, Novotná Dominika, Pecina Zdeněk, Tměj Jan, Tuch Farid, Burešová Kateřina

E-mail: prosec.sotek@centrum.cz

Příští číslo: září 2009

